

กองทุน RMF

คู่มือการลงทุน กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

บลจ. ไทยพาณิชย์
SCB

จัดทำโดย

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด

ข้อมูล ณ วันที่ 28 สิงหาคม 2558

SCBAM Call Center 02-777-7777
www.scbam.com

ผลการดำเนินงานในอดีตมิได้เป็นสิ่งยืนยันถึงผลการดำเนินงานในอนาคต
ผู้ลงทุนควรทำความเข้าใจลักษณะสินค้า เงื่อนไข ผลตอบแทน ความเสี่ยง
และคู่มือภาษีของกองทุน RMF ก่อนตัดสินใจลงทุน

ข้อตกลงในการใช้คู่มือการลงทุน

ข้อมูลที่ปรากฏในคู่มือการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพฉบับนี้ ใช้เพื่อประโยชน์ในการเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่ผู้ลงทุนเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติทั่วไปทางภาษีเท่านั้น คู่มือการลงทุนฉบับนี้ไม่ถือว่าเป็นการให้คำแนะนำหรือปรึกษาทางด้านภาษีแก่ผู้ลงทุนแต่อย่างใด โดยข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการลงทุนและสถานะทางภาษีอากรของผู้ลงทุนแต่ละรายอาจจะแตกต่างกันไป รวมทั้งข้อวินิจฉัย กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่อ้างอิงอยู่ในคู่มือฉบับนี้ อาจมีการแก้ไขเพิ่มเติมให้เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการจัดพิมพ์ได้ ผู้ลงทุนจึงควรศึกษาและตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้อง โดยขอคำปรึกษาแนะนำจากศูนย์บริการข้อมูลสรรพากร (RD Call Center) หรือปรึกษากับที่ปรึกษาด้านภาษีโดยตรง(ถ้ามี)ก่อนการลงทุน โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน สมาคมบริษัทจัดการลงทุน รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ไม่รับผิดชอบในความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้ลงทุนกระทำการหรือละเว้นกระทำการอย่างใดๆ โดยอาศัยข้อมูลที่ปรากฏในคู่มือฉบับนี้

บทนำ

คู่มือการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพนี้ ได้จัดทำขึ้นตามนัยข้อ 43 แห่งประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สน.22/2552 เรื่อง “การจัดตั้งกองทุนรวมและการเข้าทำสัญญาบริหารจัดการกองทุนส่วนบุคคล” ลงวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ.2552 หรือตามประกาศอื่นที่จะบังคับใช้ในอนาคต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจให้กับผู้ลงทุนที่ประสงค์จะลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ผู้ลงทุนจะได้รับเมื่อผู้ลงทุนปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุนที่กรมสรรพากรกำหนดไว้ การชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับการชำระภาษีเงินได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน และการชำระเบี้ยปรับเงินเพิ่มหากผู้ลงทุนปฏิบัติไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุน หรือไถ่ถอนการลงทุนก่อนกำหนด เพื่อให้ผู้ลงทุนได้ตัดสินใจลงทุนด้วยความเข้าใจถูกต้องว่า การลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเป็นการลงทุนระยะยาว มีเงื่อนไขและภาระผูกพันหลายปี ผู้ลงทุนต้องมีเป้าหมายที่จะลงทุนอย่างต่อเนื่องจนถึงวัยเกษียณอายุ หรือพ้นจากการทำงาน หรือไม่สามารถทำงานได้อีก

จึงขอให้ผู้ลงทุนศึกษาข้อมูลจากคู่มือการลงทุนฉบับนี้ออย่างละเอียดจนเข้าใจ ควบคู่กันไปพร้อมกับการศึกษาหนังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลงทุนของโครงการจัดการกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพแต่ละกองทุน แล้วจึงตัดสินใจตามที่ผู้ลงทุนเห็นสมควร

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด

สารบัญ

หน้า

กฎหมาย กฎ ประกาศที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ลงทุน

กฎกระทรวง กระทรวงการคลัง

กฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ. 2544)	1
กฎกระทรวง ฉบับที่ 265 (พ.ศ. 2551)	3
กฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551)	5
กฎกระทรวง ฉบับที่ 267 (พ.ศ. 2551)	8
กฎกระทรวง ฉบับที่ 279 (พ.ศ. 2554)	10

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ของเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุน

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 171)	11
ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 173)	15
ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 194)	16
ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 259)	20

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรที่เกี่ยวข้องกับเงินได้หรือผลประโยชน์ใดๆที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้กองทุน

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 91)	22
ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 170)	24
ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 174)	27
ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 258)	28

ประมวลรัษฎากร

ประเภทเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40	30
เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ตามมาตร 19 ถึง มาตรา 27	32

สรุปสาระสำคัญที่ผู้ลงทุนควรทราบ

คำนิยาม	35
ประเภทของเงินลงทุนที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี	35
สิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	35
เงินได้ที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนจะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีบุคคลธรรมดา	35
เงินหรือผลประโยชน์ใดๆที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้กองทุน	39
คำเตือน	41
ตัวอย่างประกอบ	43

กฎหมาย กฎ ประกาศที่เกี่ยวข้อง
กับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ลงทุน

กฎหมาย กฎ ประกาศที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ลงทุน

กฎกระทรวง กระทรวงการคลัง

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 228 (พ.ศ. 2544)

ออกตามความในประมวลรัษฎากร

ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 และมาตรา 42(17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความใน (32) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 192 (พ.ศ. 2536) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(32) เงินได้จากการขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ แต่ไม่รวมถึงเงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์”

ข้อ 2 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (55) และ (56) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 227 (พ.ศ. 2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

“(55) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(1) (2) (6) (7) และ (8) แห่งประมวลรัษฎากร และเงินได้พึงประเมินประเภทค่าแห่งลิขสิทธิ์ที่มีได้รับโอนมาโดยทางมรดก เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ ทั้งนี้จะต้องมีจำนวนไม่เกิน 300,000 บาท สำหรับปีภาษีนั้น

กรณีที่ผู้มีเงินได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วย กองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมาย ว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญ

ข้าราชการด้วย เงิน ได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งเมื่อรวมกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการต้องไม่เกิน 300,000 บาท

เงิน ได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง และการถือหน่วยลงทุนใน กองทุนรวมเพื่อการ เลี้ยงชีพ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

ในกรณีที่ผู้มีเงินได้ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน วรรคสามให้ผู้มีเงิน ได้หมดสิทธิได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งและต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงิน ได้ ที่ได้รับยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง มาแล้วด้วย

(56) เงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วย หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้รับจากกองทุนรวมดังกล่าว เพราะเหตุสูงอายุ ทูพพลภาพ หรือตาย ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด”

ข้อ 3 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544

พิเศษฐ พันธุ์วิชาติกุล

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 265 (พ.ศ. 2551)
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 และมาตรา 42(17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 33 และมาตรา 41 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความใน (55) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(55) เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมิน แต่ไม่เกินสามแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น โดยผู้มีเงินได้ต้องถือหน่วยลงทุนดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรกและไถ่ถอนหน่วยลงทุนนั้นเมื่อผู้มีเงินได้มีอายุไม่ต่ำกว่าห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ผู้มีเงินได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการด้วย เงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งเมื่อรวมกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการต้องไม่เกินสามแสนบาท

ในกรณีที่ผู้มีเงินได้ถือหน่วยลงทุนไม่ครบห้าปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรกหรือไถ่ถอนหน่วยลงทุนก่อนที่ผู้มีเงินได้มีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้ผู้มีเงินได้นั้นหมดสิทธิได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งมาแล้วด้วย ”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความใน (65) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(65) เงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เฉพาะกรณีที่ผู้มีเงินได้ถือหน่วยลงทุนดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด”

ข้อ 3 ความใน (55) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะการจัดเก็บภาษีสำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ก่อนวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2551

ให้ไว้ ณ วันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2551

ฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551)
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 และมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 33 และมาตรา 41 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความใน (35) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 195 (พ.ศ. 2538) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(35) เงินได้เท่าที่ลูกจ้างจ่ายเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ตามกฎหมาย ว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของค่าจ้างเฉพาะส่วนที่เกิน หักหนึ่งหมื่นบาท แต่ไม่เกินสี่แสนเก้าหมื่นบาท สำหรับปีภาษีนั้น ทั้งนี้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความใน (43) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 208 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(43) เงินได้เท่าที่สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการจ่ายเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เฉพาะส่วนที่ ไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น ทั้งนี้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป”

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความใน (54) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 227 (พ.ศ. 2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(54) เงินได้เท่าที่ผู้อำนวย การ ผู้บริหาร ครู หรือนุเคราะห์ทางการศึกษา ในโรงเรียนเอกชน จ่ายเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เฉพาะส่วนที่ไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับปีภ ษัณันั้น ทั้งนี้ สำหรับเงิน ได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป”

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความใน (55) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 265 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(55) เงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงิน ได้พึงประเมินเฉพาะส่วนที่ไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับปีภ ษัณันั้น โดยผู้มีเงิน ได้ต้องถือหน่วยลงทุนดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรกและไ ถ่ถอนหน่วยลงทุนนั้นเมื่อผู้มีเงิน ได้มีอายุไม่ต่ำกว่าห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ สำหรับเงิน ได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป และ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ผู้มีเงิน ได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนด้วย เงิน ได้ที่ ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งเมื่อรวมกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกองทุนสงเคราะห์ ต้องไม่เกินห้าแสนบาท

ในกรณีที่ผู้มีเงิน ได้ถือหน่วยลงทุนไม่ครบห้าปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรกหรือไ ถ่ถอนหน่วยลงทุนก่อนที่ผู้มีเงิน ได้มีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้ผู้มีเงิน ได้นั้นหมดสิทธิได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และต้องเสียภาษีเงิน ได้สำหรับเงิน ได้ที่ ได้รับยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งมาแล้วด้วย”

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความใน (61) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 240 (พ.ศ. 2545) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(61) เงินได้เท่าที่ผู้มีเงิน ได้จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัยในป ษัณั สำหรับการประกันชีวิตของผู้มี เงิน ได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งหมื่นบาทแต่ไม่เกินเก้าหมื่นบาท โดยกรมธรรม์ประกันชีวิตต้องมีกำหนดเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และการประกันชีวิตนั้นได้เอาประกันไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกัน

ชีวิตในราชอาณาจักร ทั้งนี้ สำหรับเบี้ยประกันภัย ที่ได้จ่ายตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดี กำหนด”

ข้อ 6 ให้ยกเลิกความใน (66) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(66) เงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ตามกฎหมาย ว่าด้วยการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ได้มีการจดทะเบียนกองทรัสต์สินเป็นกองทุนรวมภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2550 ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมิน เฉพาะส่วนที่ไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น และเงินได้ดังกล่าวต้องเป็นเงินได้ของผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาแต่ไม่รวมถึง ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคลและกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง ทั้งนี้ สำหรับเงินได้ พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

เงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้น ระยะยาวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ผู้มีเงินได้ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน วรรคสอง ให้ผู้มีเงินได้นั้นหมดสิทธิได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งมาแล้วด้วย”

ข้อ 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ (78) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

“(78) เงินได้ของวิสาหกิจชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน เฉพาะ ที่เป็น ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล ซึ่งมีเงินได้ไม่เกินหนึ่งล้านสองแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น ทั้งนี้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553 และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด”

ให้ไว้ ณ วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2551

สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 267 (พ.ศ. 2551)

ออกตามความในประมวลรัษฎากร

ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 และมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 33 และมาตรา 41 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของ (55) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

“ในปีภาษี 2551 หากผู้มีเงินได้มีการซื้อหน่วยลงทุนระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ให้เงินได้ตามวรรคหนึ่งเท่ากับส่วนที่ไม่เกินเจ็ดแสนบาท แต่ไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมิน และในกรณีที่ผู้มีเงินได้ดังกล่าวได้จ่ายเงินสะสมตามวรรคสองด้วย เมื่อรวมเงินได้กับเงินสะสมแล้วต้องไม่เกินเจ็ดแสนบาท ทั้งนี้ เงินได้ที่ได้รับยกเว้นดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับด้วย”

ข้อ 2 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของ (66) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

“ในปีภาษี 2551 หากผู้มีเงินได้มีการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ให้เงินได้ตามวรรคหนึ่งเท่ากับส่วนที่ไม่เกินเจ็ดแสนบาท แต่ไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมิน ทั้งนี้ เงินได้ที่ได้รับยกเว้นและการถือหน่วยลงทุนดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับด้วย”

ให้ไว้ ณ วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551

สุชาติ ธาดาธำรงเวช

(นายสุชาติ ธาดาธำรงเวช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 279 (พ.ศ. 2554)
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 และมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 33 และมาตรา 41 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของ (61) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

“หากเบี้ยประกันภัยที่จ่ายตามวรรคหนึ่ง เป็นเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญที่จ่ายตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553 เป็นต้นไป ให้เงินได้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้เพิ่มขึ้นอีก ในอัตราร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมินแต่ไม่เกินสองแสนบาท ทั้งนี้ เมื่อรวมคำนวณกับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้สำหรับกรณีที่มีเงินได้จ่ายเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตาม (35) หรือเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตาม (43) หรือเงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนตาม (54) แล้วแต่กรณีหรือเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตาม (55) แล้ว ต้องไม่เกินห้าแสนบาท ในปีภาษีเดียวกัน

การได้รับยกเว้นตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด”

ให้ไว้ ณ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554
กรณี จาติกวณิช
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 171)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้

เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและการถือ

หน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2(55) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ.2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 90) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ลงวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2544

ข้อ 2 เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมาย ว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่จะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(1) ผู้มีเงินได้ต้องซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไม่น้อยกว่าปีละ 1 ครั้ง และต้องไม่ระงับการซื้อหน่วยลงทุนเป็นเวลาเกินกว่า 1 ปีติดต่อกัน การซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง ต้องมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้ที่ได้รับในแต่ละปี หรือมีจำนวนไม่น้อยกว่า 5,000 บาทต่อปี

(2) ผู้มีเงินได้จะต้องถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันที่ซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก และไถ่ถอนหน่วยลงทุนดังกล่าวเมื่อผู้มีเงินได้นั้นมีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ สำหรับการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมาย ว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีผู้มีเงินได้ไถ่ถอนหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เพราะเหตุทุพพลภาพหรือตาย

(3) ผู้มีเงินได้ต้องไม่ได้รับเงินปันผลหรือเงินอื่นใดจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระหว่างการลงทุน และต้องได้รับคืนเงินลงทุนและผลประโยชน์จากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเมื่อมีการไถ่ถอนหน่วยลงทุนเท่านั้น

(4) ผู้มีเงินได้ต้องไม่กู้ยืมเงินหรือเบิกเงินจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนไว้

ข้อ 3 กรณีผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเกินกว่าหนึ่งกองทุน เงินได้ที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในแต่ละกองทุน ที่จะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามข้อ 2

การซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง ต้องมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้ที่ได้รับในแต่ละปี หรือมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่า 5,000 บาทต่อปี

ข้อ 4 กรณีผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพซึ่งได้ปฏิบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในข้อ 2 หรือข้อ 3 ในปีใด เมื่อผู้มีเงินได้ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมตามข้อ 9 แล้ว และได้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ยังคงเหลืออยู่เมื่อผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพต่อไป โดยได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในข้อ 2 และข้อ 3 นับตั้งแต่ปีที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติม การนับระยะเวลาการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ให้ นับระยะเวลาที่ได้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพก่อนปีที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมรวมเข้าด้วย

ข้อ 5 กรณีผู้มีเงินได้ได้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันที่ซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก และมีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์ ทพพลภาพ ผู้มีเงินได้จะไม่ซื้อหน่วยลงทุนต่อไป หรือจะซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพปีใดปีหนึ่งและจะซื้อหน่วยลงทุนเป็นจำนวนเท่าใดก็ได้ โดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ 2(1) และข้อ 3 วรรคสอง

ข้อ 6 กรณีผู้มีเงินได้ได้ออกรลงทุนในหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพหนึ่งทั้งหมดหรือบางส่วนไปยังกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอื่น ไม่ว่าจะ โอนไปยังกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพใดกองทุนรวมหนึ่งหรือหลายกองทุนรวมผู้มีเงินได้จะต้องโอนการลงทุนไปยังกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอื่นภายใน 5 วันทำการ นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่โอนได้รับคำสั่งโอนจากผู้มีเงินได้

การโอนการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ได้รับคำสั่งโอนจากผู้มีเงินได้ จะต้องจัดทำเอกสารหลักฐานการโอนส่งมอบให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่รับโอนเก็บไว้เป็นหลักฐานพร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

ข้อ 7 การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนตามข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 และข้อ 5 ให้ยกเว้นเท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ ทั้งนี้ จะต้องมิมีจำนวนไม่เกิน 500,000 บาท สำหรับปีภาษีนั้น

กรณีผู้มีเงินได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนด้วย เงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง เมื่อรวมกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกองทุนสงเคราะห์ ต้องไม่เกิน 500,000 บาท

ในปีภาษี 2551 หากผู้มีเงินได้มีการซื้อหน่วยลงทุนตามวรรคหนึ่งระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามวรรคหนึ่ง ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ ทั้งนี้ จะต้องมิมีจำนวนไม่เกิน 700,000 บาท สำหรับปีภาษี 2551 โดยการซื้อหน่วยลงทุนนั้นจะเริ่มซื้อหรือซื้อเพิ่มเติมในช่วงระยะเวลาดังกล่าวก็ได้ และในกรณีผู้มีเงินได้จ่ายเงินสะสมตามวรรคสองด้วยให้เงินได้ที่ได้รับยกเว้นดังกล่าวเมื่อรวมกับเงินสะสมแล้วต้องไม่เกิน 700,000 บาท (แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 173) ใช้อย่างบังคับ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป)

ข้อ 8 การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประกาศนี้ ผู้มีเงินได้ต้องมีหลักฐานจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่แสดงได้ว่าการจ่ายเงินเข้ากองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ข้อ 9 กรณีผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ 7 แล้ว และต่อมาได้ปฏิบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของข้อ 2 ข้อ 3 หรือข้อ 4 ผู้มีเงินได้หมดสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ 7 และต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับปีภาษีที่ได้นำเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนไปหักออกจากเงินได้เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้มาแล้วที่อยู่ในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้อื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ของปีภาษีนั้นๆ จนถึงวันที่ได้อื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมเพื่อเสียภาษีเงินได้เพิ่มเติมของปีภาษีดังกล่าว พร้อมเงินเพิ่มตามมาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร

ในการเสียภาษีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาจอำนาจตามมาตรา 3 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ได้อนุมัติขยายเวลาการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยให้อื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมสำหรับปีภาษีที่ได้นำเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไปหักออกจากเงินได้พึงประเมินเพื่อยกเว้นภาษีเงินได้แล้วได้ภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่ไม่ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของข้อ 2 ข้อ 3 หรือข้อ 4 โดยไม่ต้องเสียเงินเพิ่มตามมาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 10 การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประกาศนี้ ให้ผู้มีเงินได้นำเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีไปคำนวณหักจากเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อได้หักตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 46 แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

ข้อ 11 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ.2551

วินัย วิทวัสการเวช

(นายวินัย วิทวัสการเวช)

อธิบดีกรมสรรพากร

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 173)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้
เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและการถือ
หน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2(55) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ.2509) ออกตามความใน
ประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 267 (พ.ศ. 2551) ออก
ตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการ
เลี้ยงชีพและการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของข้อ 7 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับ
ภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 171) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้
เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อ
การเลี้ยงชีพ ลงวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2551

“ในปีภาษี 2551 หากผู้มีเงินได้มีการซื้อหน่วยลงทุนตามวรรคหนึ่งระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.
2551 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนใน
กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามวรรคหนึ่ง ในอัตราไม่
เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ ทั้งนี้ จะต้องมิมีจำนวนไม่เกิน 700,000 บาท สำหรับปีภาษี 2551 โดยการซื้อหน่วย
ลงทุนนั้นจะเริ่มซื้อหรือซื้อเพิ่มเติมในช่วงระยะเวลาดังกล่าวก็ได้ และในกรณีผู้มีเงินได้จ่ายเงินสะสมตาม
วรรคสองด้วยให้เงินได้ที่ได้รับยกเวéndังกล่าวเมื่อรวมกับเงินสะสมแล้วต้องไม่เกิน 700,000 บาท”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

วินัย วิทวัสการเวช
(นายวินัย วิทวัสการเวช)
อธิบดีกรมสรรพากร

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 194)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้
สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญ
ของผู้มีเงินได้ตามวรรคสามของข้อ 2(61) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509)
ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในวรรคสามของข้อ 2(61) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 279 (พ.ศ. 2554) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญของผู้มีเงินได้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญ ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นการจ่ายเบี้ยประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบบำนาญที่มีกำหนดเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป
- (2) เป็นการประกันชีวิตที่ได้เอาประกันไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิตในราชอาณาจักร
- (3) มีการกำหนดการจ่ายผลประโยชน์เงินบำนาญเป็นรายงวดอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจำนวนผลประโยชน์เงินบำนาญดังกล่าวจะจ่ายเท่ากันทุกงวดหรือจ่ายในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นตามระยะเวลาการเอาประกันก็ได้ โดยการจ่ายผลประโยชน์เงินบำนาญจะจ่ายตามการทรงชีพที่อาจมีการรับรองจำนวนงวดในการจ่ายที่แน่นอน
- (4) มีการกำหนดช่วงอายุของการจ่ายผลประโยชน์เงินบำนาญเมื่อผู้มีเงินได้มีอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป ถึงอายุ 85 ปี หรือกว่านั้น และผู้มีเงินได้ต้องจ่ายเบี้ยประกันภัยครบถ้วนแล้วก่อนได้รับผลประโยชน์เงินบำนาญ

ข้อ 2 การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญของผู้มีเงินได้ กรณีผู้มีเงินได้ได้จ่ายเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญเพียงอย่างเดียว หรือได้จ่ายเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญและแบบอื่นด้วย แล้วแต่กรณี ให้ยกเว้นเงินได้ที่จ่ายไปเป็นเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญ หรือการประกันชีวิตแบบบำนาญและแบบอื่น แล้วแต่กรณี ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 90,000 บาท ตามข้อ 2(61) วรรคหนึ่ง แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ.

2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ยกเว้นเงินได้เพิ่มขึ้นอีกตามหลักเกณฑ์ และวิธีการดังต่อไปนี้

(1) ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญของผู้มีเงินได้เพิ่มขึ้นอีกในอัตราร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมิน แต่ไม่เกิน 200,000 บาท ทั้งนี้ สำหรับเบี้ยประกันที่จ่ายตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553 เป็นต้นไป

กรณีที่ผู้มีเงินได้ได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน แล้วแต่กรณี หรือจ่ายเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เงินที่ได้จ่ายดังกล่าว เมื่อรวมคำนวณกับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เกิน 500,000 บาท ในปีภาษีเดียวกัน

(2) กรณีสามีหรือภริยาที่มีเงินได้ฝ่ายเดียว ได้จ่ายเบี้ยประกันภัยในปีภาษี สำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญ ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญของสามีหรือภริยาซึ่งเป็นฝ่ายผู้มีเงินได้เพิ่มขึ้นอีกในอัตราร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมิน แต่ไม่เกิน 200,000 บาท

กรณีที่สามีหรือภริยาซึ่งเป็นฝ่ายผู้มีเงินได้ได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน แล้วแต่กรณี หรือจ่ายเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เงินที่ได้จ่ายดังกล่าว เมื่อรวมคำนวณกับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เกิน 500,000 บาท ในปีภาษีเดียวกัน

ในกรณีที่สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ได้จ่ายเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญเพียงอย่างเดียว หรือได้จ่ายเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญและแบบอื่นด้วย แล้วแต่กรณี และความเป็นสามีหรือภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้สามีหรือภริยาซึ่งเป็นฝ่ายผู้มีเงินได้ มีสิทธิหักลดหย่อนสำหรับเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ หรือเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญและแบบอื่น แล้วแต่กรณี ของสามีหรือภริยาฝ่ายที่ไม่มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 10,000 บาท ตามมาตรา 47(1)(ง) แห่งประมวลรัษฎากร

(3) กรณีสามีหรือภริยาค้างฝ่ายต่างมีเงินได้

(ก) ถ้าความเป็นสามีหรือภริยามีได้มีอยู่ตลอดปีภาษีที่ได้รับยกเว้นภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญของสามีหรือภริยา ซึ่งเป็นผู้มีเงินได้เพิ่มขึ้นอีกในอัตราร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมิน แต่ไม่เกิน 200,000 บาท

กรณีที่สามีหรือภริยาซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญ

ข้าราชการ หรือจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน แล้วแต่กรณี หรือจ่ายเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เงินที่ได้จ่ายดังกล่าว เมื่อรวมคำนวณกับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เกิน 500,000 บาท ในปีภาษีเดียวกัน

(ข) ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษีที่ได้รับยกเว้นภาษี และภริยาไม่ใช่สิทธิแยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามีตามมาตรา 57 เบื้อง แห่งประมวลรัษฎากร ให้ต่างฝ่ายต่างได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัยในปีภาษี สำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญ เพิ่มขึ้นอีกในอัตราร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมิน แต่ไม่เกิน 200,000 บาท

กรณีสามีหรือภริยาซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน แล้วแต่กรณี หรือจ่ายเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เงินที่ได้จ่ายดังกล่าว เมื่อรวมคำนวณกับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เกิน 500,000 บาท ในปีภาษีเดียวกัน

(ค) ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษีที่ได้รับยกเว้นภาษี และภริยาใช้สิทธิแยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามี ตามมาตรา 57 เบื้อง แห่งประมวลรัษฎากร ให้ต่างฝ่ายต่างได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัยในปีภาษี สำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญ เพิ่มขึ้นอีกในอัตราร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมิน แต่ไม่เกิน 200,000 บาท

กรณีสามีหรือภริยาซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน แล้วแต่กรณี หรือจ่ายเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เงินที่ได้จ่ายดังกล่าว เมื่อรวมคำนวณกับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เกิน 500,000 บาท ในปีภาษีเดียวกัน

ทั้งนี้ การใช้สิทธิยกเว้นภาษีตาม (ก) (ข) และ (ค) ต้องไม่เกินเงินได้พึงประเมินของแต่ละคน หลังจากหักค่าใช้จ่าย ตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 46 แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

ข้อ 3 การได้รับยกเว้นภาษีตามประกาศนี้ ผู้มีเงินได้ต้องมีหลักฐานจากผู้รับประกันภัยซึ่งได้รับรองว่าเป็นการจ่ายเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญที่ได้รับยกเว้นภาษีตามประกาศฉบับนี้

ข้อ 4 กรณีผู้มีเงินได้ได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ 2 แล้ว และต่อมาได้ปฏิบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของข้อ 1 ผู้มีเงินได้หมดสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ 2 และต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับปีภาษีที่ได้

นำเงินค่าเบี้ยประกันชีวิตไปหักออกจากเงินได้เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้มาแล้วนับตั้งแต่วันที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ของปีภาษีนั้นๆ จนถึงวันที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมเพื่อเสียภาษีเงินได้เพิ่มเติมของปีภาษีดังกล่าวพร้อมเงินเพิ่ม ตามมาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 5 การได้รับยกเว้นภาษีตามประกาศนี้ ให้ผู้มีเงินได้นำเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีไปคำนวณหักจากเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 46 แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

ข้อ 6 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554

สาธิต รังคสิริ
(นายสาธิต รังคสิริ)
อธิบดีกรมสรรพากร

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 259)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้

สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

และการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2(55) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ.2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของ (1) ของข้อ 2 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 171) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ลงวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง ต้องมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้ในแต่ละปี หรือมีจำนวนไม่น้อยกว่า 5,000 บาท”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ 3 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 171) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ลงวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง ต้องมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้ในแต่ละปี หรือมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่า 5,000 บาทต่อปี”

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ 7 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 171) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็น ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อ การเลี้ยงชีพ ลงวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 7 การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนตามข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 และข้อ 5 ให้ยกเว้นเท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมาย ว่าด้วย หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับซึ่ง ต้องเสียภาษีเงินได้ในปี ภาษีนั้น ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 500,000 บาท สำหรับปีภาษีนั้น”

ข้อ 4 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2558 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2558

ประสงค์ พูนธเนศ

(นายประสงค์ พูนธเนศ)

อธิบดีกรมสรรพากร

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 91)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับกรณีผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ได้รับเงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ จากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เพราะเหตุสูงอายุ ทูพพลภาพ หรือตาย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2 (56) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ.2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ.2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับกรณีผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ได้รับเงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ จากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เพราะเหตุสูงอายุ ทูพพลภาพ หรือตาย ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ได้รับจากกองทุนรวมดังกล่าวเพราะเหตุสูงอายุ ทูพพลภาพ หรือตาย ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังนี้

(1) กรณีเหตุสูงอายุ ผู้ถือหน่วยลงทุนต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์ และถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก

การนับระยะเวลาการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง ให้นับเฉพาะปีที่ผู้ถือหน่วยลงทุนได้ซื้อหน่วยลงทุน และได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ 2(55) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ.2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ.2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

(2) กรณีทูพพลภาพ ต้องเป็นกรณีที่แพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงความเห็นว่า ผู้ถือหน่วยลงทุนทูพพลภาพจนไม่สามารถประกอบอาชีพซึ่งก่อให้เกิดเงินได้ที่จะนำมาซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพได้อีกต่อไป

(3) กรณีตาย ต้องเป็นกรณีที่ผู้ถือหน่วยลงทุนถึงแก่ความตายในระหว่างการ ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ทั้งนี้ ผู้ถือหน่วยลงทุนจะต้องมีหลักฐานจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพว่า ผู้ถือหน่วยลงทุนได้ไถ่ถอนหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เพราะเหตุสูงอายุ ทูพพลภาพ หรือตาย แล้วแต่กรณีมาแสดงด้วย

ข้อ 2 เงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่จะได้รับยกเว้นตามข้อ 1 จะต้องคำนวณจากเงินได้พึงประเมินที่ได้จ่าย

เป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ 2(55) แห่ง
กฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ.2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ.2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

ข้อ 3 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2544

สุภรัตน์ วัฒนกุล

อธิบดีกรมสรรพากร

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 170)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้

หรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการ
เลี้ยงชีพ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2(65) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ.2509) ออกตามความในประมวล
รัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 265 (พ.ศ. 2551) ออกตามความใน
ประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการ
ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อ
การเลี้ยงชีพ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการ
เลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่จะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงิน
ได้ในบุคคลธรรมดา ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(1) ผู้มีเงินได้ต้องซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ไม่น้อยกว่าปีละ 1 ครั้ง และ
ต้องไม่ระงับการซื้อหน่วยลงทุนเป็นเวลานานกว่า 1 ปี ติดต่อกัน

การซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง ต้องมีจำนวนรวมกันไม่น้อย
กว่าร้อยละ 3 ของเงินได้ที่ได้รับในแต่ละปี หรือมีจำนวนไม่น้อยกว่า 5,000 บาทต่อปี

(2) ผู้มีเงินได้จะต้องถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่
วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก

การนับระยะเวลาการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่งให้นับเฉพาะปีที่ผู้ถือหน่วย
ลงทุนได้ซื้อหน่วยลงทุนเฉพาะที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในข้อ 1(1) ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีผู้มีเงิน
ได้ไถ่ถอนหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เพราะเหตุทุพพลภาพหรือตาย

(3) ผู้มีเงินได้ต้องไม่ได้รับเงินปันผลหรือเงินอื่นใดจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระหว่าง
การลงทุน และต้องได้รับคืนเงินลงทุนและผลประโยชน์จากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เมื่อมีการไถ่ถอนหน่วย
ลงทุนเท่านั้น

(4) ผู้มีเงินได้ต้องไม่กู้ยืมเงินหรือเบิกเงินจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ผู้มีเงินได้ได้ซื้อ
หน่วยลงทุนไว้

ข้อ 2 กรณีผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเกินกว่าหนึ่งกองทุนเงินได้ที่ย้ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในแต่ละกองทุนที่จะได้รับยกเว้น ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามข้อ 1

ข้อ 3 กรณีผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพซึ่งได้ปฏิบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในข้อ 1 หรือข้อ 2 ในปีใด เมื่อผู้มีเงินได้ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมสำหรับปีภาษีที่ได้นำเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไปหักออกจากเงินได้พึงประเมินเพื่อยกเว้นภาษีเงินได้แล้ว และได้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ยังคงเหลืออยู่ เมื่อผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพต่อไป โดยได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในข้อ 1 และข้อ 2 นับตั้งแต่ปีที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมการนับระยะเวลาการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ให้นับระยะเวลาที่ได้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพก่อนปีที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมรวมเข้าด้วย

ข้อ 4 กรณีผู้มีเงินได้ได้ออกรลงทุนในหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพหนึ่งทั้งหมดหรือบางส่วนไปยังกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอื่น ไม่ว่าจะโอนไปยังกองทุนรวมใดกองทุนรวมหนึ่งหรือหลายกองทุนรวม ผู้มีเงินได้จะต้องโอนการลงทุนไปยังกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอื่นภายใน 5 วันทำการ นับตั้งแต่วันที่ออกจากวันที่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่โอนได้รับคำสั่งโอนจากผู้มีเงินได้

การโอนการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่งกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ได้รับคำสั่งโอนจากผู้มีเงินได้จะต้องจัดทำเอกสารหลักฐานการ โอนส่งมอบให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่รับโอนเก็บไว้เป็นหลักฐานพร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

ข้อ 5 การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนตามข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 4 ให้ยกเว้นสำหรับเงินหรือผลประโยชน์ดังกล่าวที่คำนวณมาจากเงินได้พึงประเมินที่ซื้อหน่วยลงทุนดังกล่าวได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ และจะต้องมีจำนวนไม่เกิน 500,000 บาท ในแต่ละปีภาษี

กรณีการขายหน่วยลงทุนตามวรรคหนึ่งที่ได้ซื้อในปีภาษี 2551 หากผู้มีเงินได้เริ่มซื้อหน่วยลงทุนหรือซื้อหน่วยลงทุนเพิ่มเติมระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนที่ซื้อในปีภาษี 2551 ที่คำนวณมาจากเงินได้พึงประเมินที่ซื้อหน่วยลงทุนดังกล่าวได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้แต่ไม่เกิน 700,000 บาท ในปีภาษี 2551 (แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 174) ใช้บังคับ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551

เป็นต้นไป)

ข้อ 6 การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประกาศนี้ ผู้มีเงินได้ต้องมีหลักฐานจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่แสดงจำนวนเงินได้จากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ข้อ 7 การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประกาศนี้ ให้ผู้มีเงินได้มีสิทธินำเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีไปคำนวณหักจากเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อได้หักตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 46 แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

ข้อ 8 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ.2551

วินัย วิทวัสการเวช

(นายวินัย วิทวัสการเวช)

อธิบดีกรมสรรพากร

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 174)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินหรือ
ผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวม
เพื่อการเลี้ยงชีพ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2(65) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ.2509) ออกตามความใน
ประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 265 (พ.ศ. 2551) ออกตาม
ความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุน
รวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ 5 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงิน
ได้ (ฉบับที่ 170) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินหรือ
ผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพลงวันที่ 24 ธันวาคม
พ.ศ. 2551

“กรณีการขายหน่วยลงทุนตามวรรคหนึ่งที่ได้ซื้อในปีภาษี 2551 หากผู้มีเงินได้เริ่มซื้อหน่วยลงทุน
หรือซื้อหน่วยลงทุนเพิ่มเติมระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ให้ยกเว้นภาษีเงิน
ได้สำหรับเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนที่ซื้อในปีภาษี 2551 ที่คำนวณมาจาก
เงินได้พึงประเมินที่ซื้อหน่วยลงทุนดังกล่าวได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้แต่ไม่เกิน 700,000 บาท ในปี
ภาษี 2551”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

วินัย วิทวัสการเวช
(นายวินัย วิทวัสการเวช)
อธิบดีกรมสรรพากร

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 258)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้

สำหรับเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุน

คืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2 (65) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ.2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 265 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของ (1) ของข้อ 1 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 170) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ลงวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง ต้องมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้ในแต่ละปี หรือมีจำนวนไม่น้อยกว่า 5,000 บาทต่อปี”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ 2 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 170) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ลงวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง ต้องมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้ในแต่ละปี หรือมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่า 5,000 บาทต่อปี”

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ 5 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้

(ฉบับที่ 170) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินหรือผลประโยชน์

ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ลงวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 5 การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนตามข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 4 ให้ยกเว้นสำหรับเงินหรือผลประโยชน์ดังกล่าวที่คำนวณมาจาก เงินได้พึงประเมินที่ซื้อหน่วยลงทุนดังกล่าวได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมิน ที่ได้รับซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้ และจะต้องมีจำนวนไม่เกิน 500,000 บาท ในแต่ละปีภาษี”

ข้อ 4 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2558 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2558

ประสงค์ พูนธเนศ

(นายประสงค์ พูนธเนศ)

อธิบดีกรมสรรพากร

ประมวลรัษฎากร

ประเภทเงินได้พึงประเมิน

มาตรา 40 เงินได้พึงประเมินนั้น คือเงินได้ประเภทต่อไปนี้ รวมตลอดถึงเงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทต่าง ๆ ดังกล่าว ไม่ว่าในทอดใด

(1) เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงานไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใดๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน

(2) เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าส่วนลด เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใดๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้นั้นไม่ว่าหน้าที่ หรือตำแหน่งงาน หรืองานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว

(3) ค่าแห่งกู๊ดวิลล์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปี หรือเงินได้มีลักษณะเป็นเงินรายปีอันได้มาจากพินัยกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษาของศาล

(4) เงินได้ที่เป็น

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน รวมทั้งเงินได้ที่มิมีลักษณะทำนองเดียวกันกับดอกเบี้ย ผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนอื่นๆ ที่ได้จากการให้กู้ยืม หรือจากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิด ไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม

(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไรหรือ ประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริม เกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม เงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินได้ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่บุตรชอบด้วยกฎหมายที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

เป็นผู้มีเงินได้ และความเป็นสมาชิกของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดา แต่ถ้าความเป็นสมาชิกของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดาหรือของมารดาผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือของบิดาในกรณีบิดามารดาใช้อำนาจปกครองร่วมกัน ความในวรรคสองให้ใช้บังคับกับบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ด้วยโดยอนุโลม

(ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ง) เงินลดทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่ากำไรและเงินที่กักไว้

รวมกัน

(จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งจากกำไรที่ได้มาหรือเงินที่กักไว้รวมกัน

(ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลคว่ำเข้ากัน หรือรับช่วงกัน หรือเลิกกัน ซึ่งตราความเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

(ช) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วนหรือ โอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร หรือตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก ทั้งนี้ เฉพาะซึ่งตราเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

(5) เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจาก

(ก) การให้เช่าทรัพย์สิน

(ข) การค้ำสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน

(ค) การค้ำสัญญาซื้อขายเงินผ่อนซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้น โดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว

ในกรณี (ก) ถ้าเจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้มีเงินได้แสดงเงินได้ต่ำไป ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินได้นั้นตามจำนวนเงินที่ทรัพย์สินนั้นสมควรให้เข้าได้ตามปกติ และให้ถือว่าจำนวนเงินที่ประเมินนี้เป็นเงินได้พึงประเมินของผู้มีเงินได้ ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามส่วน 2 หมวด 2 ลักษณะ 2 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณี (ข) และ (ค) ให้ถือว่าเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้วแต่วันทำสัญญาจนถึงวันค้ำสัญญาทั้งสิ้นเป็นเงินได้พึงประเมินของปีที่มีการค้ำสัญญานั้น

(6) เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือ วิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลปะ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาชีพอิสระอื่น ซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดชนิดไว้

(7) เงินได้จากการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหาสัมภาระในส่วนสำคัญนอกจากเครื่องมือ

(8) เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรือการอื่นนอกเหนือจากที่ระบุไว้ใน (1) ถึง (7) แล้ว

เงินค่าภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทใด ไม่ว่าทอดใดหรือในปีภาษีใดก็ตาม ให้ถือเป็นเงินได้ประเภทและของ ปีภาษีเดียวกันกับเงินได้ที่ออกแทนให้

เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

มาตรา 19 เว้นแต่จะมีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น กรณีที่เจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้ใดแสดงรายการตามแบบที่ยื่นไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกผู้ยื่นรายการนั้นมาไต่สวน และออกหมายเรียกพยานกับสั่งให้ผู้ยื่นรายการหรือพยานนั้น นำบัญชีเอกสารหรือหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันส่งหมาย ทั้งนี้ การออกหมายเรียกดังกล่าว จะต้องกระทำภายในเวลาสองปี นับแต่วันที่ได้อื่นรายการไม่ว่าการยื่นรายการนั้น จะได้กระทำภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือเวลาที่รัฐมนตรีหรืออธิบดีขยายหรือเลื่อนออกไปหรือไม่ ทั้งนี้ แล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลัง เว้นแต่กรณีปรากฏหลักฐานหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ยื่นรายการมีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษีอากร หรือเป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการคืนภาษีอากร อธิบดีจะอนุมัติให้ขยายเวลาการออกหมายเรียกดังกล่าวเกินกว่าสองปีก็ได้ แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ได้อื่นรายการ แต่กรณีขยายเวลาเพื่อประโยชน์ในการคืนภาษีอากรให้ขยายได้ไม่เกินกำหนดเวลาตามที่มีสิทธิขอคืนภาษีอากร

มาตรา 20 เมื่อได้จัดการตามมาตรา 19 และทราบข้อความแล้ว เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจที่จะแก้จำนวนเงินที่ประเมิน หรือที่ยื่นรายการไว้เดิมโดยอาศัย พยานหลักฐานที่ปรากฏและแจ้งจำนวนเงินที่ต้องชำระอีกไปยังผู้ต้องเสียภาษีอากร ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้

มาตรา 21 ถ้าผู้ต้องเสียภาษีอากรไม่ปฏิบัติตามหมาย หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน ตามมาตรา 19 หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถามโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินภาษีอากรตามที่รู้เห็นว่าถูกต้อง และแจ้งจำนวนเงินซึ่งต้องชำระไปยังผู้ต้องเสียภาษีอากร ในกรณีนี้ห้ามมิให้อุทธรณ์การประเมิน

มาตรา 22 ในการประเมินตามมาตรา 20 หรือมาตรา 21 ผู้ต้องเสียภาษีต้องรับผิดชอบเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระอีก

มาตรา 23 ผู้ใดไม่ยื่นรายการ ให้อำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมินแล้วแต่กรณี มีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้นั้นมาไต่สวน และออกหมายเรียกพยานกับสั่งให้ ผู้ที่ไม่ยื่นรายการ หรือพยานนั้นนำบัญชี หรือพยานหลักฐานอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันส่งหมาย

มาตรา 24 เมื่อได้จัดการตามมาตรา 23 และทราบข้อความแล้ว อำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมินแล้วแต่กรณี มีอำนาจประเมินเงินภาษีอากร และแจ้งจำนวนภาษีอากรที่ต้องชำระไปยังผู้ต้องเสียภาษีอากร ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้

มาตรา 25 ถ้าผู้ได้รับหมายหรือคำสั่งของอำเภอ หรือเจ้าพนักงานประเมิน แล้วแต่กรณี ไม่ปฏิบัติตามหมาย หรือคำสั่งของอำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมิน ตามมาตรา 23 หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถามโดยไม่มีเหตุผลอัน

สมควร อำเภหรือเจ้าพนักงานประเมิน มีอำนาจประเมินเงินภาษีอากรตามที่รู้เห็นว่าถูกต้อง และแจ้งจำนวนภาษีอากรไปยังผู้ต้องเสียภาษีอากร ในกรณีนี้ห้ามมิให้อุทธรณ์การประเมิน

มาตรา 26 เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในลักษณะนี้ ในการประเมิน ตามมาตรา 24 หรือมาตรา 25 ผู้ต้องเสียภาษีต้องรับผิดชอบเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ

มาตรา 27 บุคคลใดไม่เสียหรือนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในหมวดต่างๆ แห่งลักษณะนี้ เกี่ยวกับภาษีอากรประเมิน ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องเสีย หรือนำส่งโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ในกรณีอธิบดีอนุมัติให้ขยายกำหนดเวลาชำระหรือนำส่งภาษี และได้มีการชำระหรือนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้นั้น เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้ลดลงเหลือร้อยละ 0.75 ต่อเดือนหรือเศษของเดือน

การคำนวณเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษีจนถึงวันชำระหรือนำส่งภาษี แต่เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่ง ไม่ว่าภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่งนั้นจะเกิดจากการประเมินหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือคำพิพากษาของศาล

สรุปลงทุนสำคัญที่ผู้ลงทุนควรทราบ

สรุปสาระสำคัญที่ผู้ลงทุนควรทราบ

1. คำนิยาม

คู่มือการลงทุน หมายความว่า เอกสารเผยแพร่ที่เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่จัดทำขึ้นตามความในประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สน. 22/2552 เรื่อง “การจัดตั้งกองทุนรวมและการเข้าทำสัญญาบริหารจัดการกองทุนส่วนบุคคล” ลงวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 หรือตามประกาศอื่นที่จะบังคับใช้ในอนาคต

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ หมายความว่า กองทุนรวมที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการออมเพื่อการเลี้ยงชีพระยะยาวของผู้ถือหน่วยลงทุน

2. ประเภทของเงินลงทุนที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

เงินได้ที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีต้องเป็น “เงินได้พึงประเมิน” ตามประมวลกฎหมายรัษฎากร ของผู้มีเงินได้ที่เป็นบุคคลธรรมดา ซึ่งต่อไปในคู่มือการลงทุนนี้จะเรียกโดยย่อว่า “เงินได้พึงประเมิน”

3. สิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ผู้ลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ หากปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กรมสรรพากรกำหนดอย่างครบถ้วนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี ดังนี้

- (1) เงินได้ที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุน ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- (2) เงินได้หรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุน ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

4. เงินได้ที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีบุคคลธรรมดา

เงินได้ที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุน จะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีบุคคลธรรมดา ต่อเมื่อผู้ลงทุนต้องซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอย่างครบถ้วน ดังนี้

- (1) ต้องซื้อหน่วยลงทุนไม่น้อยกว่าปีละ 1 ครั้ง และไม่ระงับการซื้อเป็นเวลาเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน
- (2) เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนต้องมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้ที่ได้รับในแต่ละปี หรือมีจำนวนไม่น้อยกว่า 5,000 บาทต่อปี
- (3) สำหรับหน่วยลงทุนที่ซื้อตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ.2551 เป็นต้นไป ต้องถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก และไถ่ถอนหน่วยลงทุนดังกล่าวเมื่อผู้ลงทุนมีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์

ส่วนหน่วยลงทุนที่ซื้อก่อนวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ.2551 นั้น ต้องถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก

เงื่อนไขในข้อนี้ไม่ใช้บังคับในกรณีผู้ลงทุนไถ่ถอนหน่วยลงทุน เพราะเหตุอุปสรรคหรือตาย

- (4) ต้องไม่ได้รับเงินปันผลหรือเงินอื่นใดจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระหว่างการลงทุน และต้องได้รับคืนเงินลงทุนและผลประโยชน์จากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เมื่อมีการไถ่ถอนหน่วยลงทุนเท่านั้น
- (5) ต้องไม่กู้ยืมเงินหรือเบิกเงินจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ผู้ลงทุนได้ซื้อหน่วยลงทุนไว้
- (6) กรณีผู้ลงทุนซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเกินกว่าหนึ่งกองทุน เงินได้ที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในแต่ละกองทุนที่จะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด และต้องมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้ที่ได้รับในแต่ละปี หรือมีจำนวนไม่น้อยกว่า 5,000 บาทต่อปี

ทั้งนี้ สิทธิในการได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ที่ระบุใน ข้อควรทราบ ตามที่ปรากฏด้านล่างนี้ด้วย

กรณีผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไข

หากผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขข้างต้น จะต้องคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- (1) กรณีผู้ลงทุนได้ซื้อหน่วยลงทุนและได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ไปแล้ว หากปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุนในปีใด จะต้องดำเนินการชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ได้มาในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปีนับแต่วันที่ขึ้นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ของปีนั้น ๆ และหากล่าช้า คือ ไม่ทันภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุนนั้น ผู้ลงทุนต้องชำระเงินเพิ่ม ตามมาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร ในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือนของยอดเงินภาษีที่ต้องชำระคืน โดยเริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษี จนถึงวันชำระหรือนำส่งภาษี ทั้งนี้ เงินเพิ่มจะไม่เกินจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่ง
- (2) กรณีผู้ลงทุนไม่ดำเนินการชำระคืนเงินสิทธิประโยชน์ทางภาษีภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน และต่อมาภายหลังถูกเจ้าพนักงานประเมินออกหมายเรียก ผู้ลงทุนต้องชำระเงินเพิ่ม และอาจเสียเบี้ยปรับ ตามมาตรา 22 หรือ 26 แห่งประมวลรัษฎากรด้วยแล้วแต่กรณี

ข้อควรทราบ

1. การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ยกเว้นเท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ และต้องไม่เกิน 500,000 บาท สำหรับปีภาษีนั้น กรณีผู้ลงทุนจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (PVD) หรือ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ(กบข.) หรือกองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เมื่อรวมกับเงินที่จ่ายเป็นเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญที่ได้รับการยกเว้น ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ต้องไม่เกิน 500,000 บาท
(ในปีภาษี 2551 หากผู้ลงทุนซื้อหน่วยลงทุนระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ถึง วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ใน อัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ และต้องไม่เกิน 700,000 บาท สำหรับในปีภาษี 2551 โดยการซื้อหน่วยลงทุนนั้นจะเริ่มซื้อหรือซื้อเพิ่มเติมในช่วงระยะเวลาดังกล่าวก็ได้)
2. เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุนที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี แต่ผู้ลงทุนมิได้นำไปใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี หากผู้ลงทุนขายคืนหน่วยลงทุนนั้น และมีกำไร กรมสรรพากรอาจถือว่าเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(8) แห่งประมวลรัษฎากร โดยนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามแบบ

ภ.จ.ด.90 เป็นเงินค่าขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ หักราคาทุน และแสดงส่วนต่างในช่อง “ไม่ยกเว้น” (อ้างอิงตาม FAQ หมวดหมู่ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เลขที่ 409774 เรื่อง การขายหน่วยลงทุน RMF ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขหน่วยลงทุน RMF โดยไม่ได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา)

3. กรณีที่มีการโอนหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ผู้ลงทุนจะต้องโอนการลงทุน (เงินลงทุนและผลประโยชน์) ไปยังกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอื่นภายใน 5 วันทำการ นับถัดจากวันที่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่โอนได้รับคำสั่ง ทั้งนี้ ค่าธรรมเนียมการโอนเป็นภาระของผู้ลงทุน ต้องแยกชำระต่างหากโดยไม่สามารถหักจากเงินลงทุนในกองทุน RMF ได้เพื่อไม่ให้ผู้ลงทุนผิดเงื่อนไขสิทธิประโยชน์ทางภาษี
4. กรณีผู้ลงทุนถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก และมีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์ หรือกรณีผู้ลงทุนทุพพลภาพ ผู้ลงทุนจะไม่ซื้อหน่วยลงทุนต่อไปหรือจะซื้อหน่วยลงทุนต่อไปก็ได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขสิทธิประโยชน์ทางภาษี
5. กรณีผู้ลงทุนซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เมื่อผู้ลงทุนได้ดำเนินการชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษี ภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุนแล้ว หากผู้ลงทุนยังถือหน่วยลงทุนในกองทุนที่ยังคงเหลืออยู่ เมื่อผู้ลงทุนได้ซื้อหน่วยลงทุนต่อไป โดยได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ การนับระยะเวลาการถือหน่วยลงทุนให้นับระยะเวลาที่ได้ถือหน่วยลงทุนก่อนปีที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมรวมเข้าไปด้วย
6. ผู้ลงทุนอาจขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ซื้อไว้ในระหว่างปีภาษีเดียวกันได้ โดยถือว่าปฏิบัติไม่ผิดเงื่อนไขการลงทุน เมื่อเข้าเงื่อนไขดังนี้
 - (1) การซื้อและขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระหว่างปีภาษีเดียวกันนั้น ต้องมีลำดับรายการซื้อก่อนรายการขายคืน
 - (2) ณ สิ้นปีภาษีนั้น (วันที่ 31 ธันวาคม) เมื่อคำนวณหักกลบลบกันระหว่างรายการซื้อและรายการขายหน่วยลงทุนที่เกิดขึ้นภายในปีภาษีเดียวกันแล้ว ยอดเงินสุทธิที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนต้องมีจำนวนเงินตามอัตราที่กำหนดไว้ (อ้างอิงตาม FAQ หมวดหมู่ภาษีเงินได้

บุคคลธรรมดา เลขที่ 409708 เรื่อง การคำนวณค่าซื้อหน่วยลงทุน กรณีซื้อและขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระหว่างปี)

อย่างไรก็ตาม การซื้อและขายหน่วยลงทุนสำหรับยอดการลงทุนที่ซื้อไว้ในระหว่างปีภาษีเดียวกัน ผู้ลงทุนจะต้องนำเงินผลประโยชน์ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพนั้นๆ ไปรวมกับเงินได้อื่นๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษีเงินได้ด้วย

7. การคำนวณต้นทุนของเงินลงทุน และผลประโยชน์ เมื่อมีการขายคืนหน่วยลงทุน หรือโอนย้ายหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพหนึ่งเพื่อไปลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอื่นให้ใช้วิธีการ “ต้นทุนถัวเฉลี่ย” (average cost)

5. เงินได้หรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เงินได้หรือผลประโยชน์ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุน จะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีบุคคลธรรมดา ต่อเมื่อ ผู้ลงทุนต้องซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

- (1) ต้องซื้อหน่วยลงทุนไม่น้อยกว่าปีละ 1 ครั้ง และไม่ระงับการซื้อเป็นเวลาเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน
- (2) เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนต้องมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้ที่ได้รับในแต่ละปี หรือมีจำนวนไม่น้อยกว่า 5,000 บาทต่อปี
- (3) ต้องถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไม่น้อยกว่า 5 ปี นับแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก โดยการนับระยะเวลาการถือหน่วยให้นับเฉพาะปีที่ผู้ถือหน่วยลงทุนได้ซื้อหน่วยลงทุนที่เป็นไปตามเกณฑ์ เงื่อนไขในข้อนี้ไม่ใช้บังคับในกรณีผู้ลงทุนได้ถอนหน่วยลงทุน เพราะเหตุทุพพลภาพหรือตาย
- (4) ต้องไม่ได้รับเงินปันผลหรือเงินอื่นใดจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระหว่างการลงทุน และต้องได้รับคืนเงินลงทุนและผลประโยชน์จากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เมื่อมีการไถ่ถอนหน่วยลงทุนเท่านั้น
- (5) ต้องไม่กู้ยืมเงินหรือเบิกเงินจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ผู้ลงทุนได้ซื้อหน่วยลงทุนไว้

- (6) กรณีผู้ลงทุนซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเกินกว่าหนึ่งกองทุนเงินได้ที่ย้ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในแต่ละกองทุนที่จะได้รับยกเว้นไม่ ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด
- (7) กรณีที่มีการโอนหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ผู้ลงทุนจะต้องโอนการลงทุน (เงินลงทุนและผลประโยชน์) ไปยังกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอื่นภายใน 5 วันทำการ นับ ถัดจากวันที่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่โอนได้รับคำสั่ง

กรณีผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไข

หากผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขข้างต้น จะต้องนำเงินได้หรือผลประโยชน์ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุนที่ได้รับ ไปรวมคำนวณเสียภาษีเงินได้

ข้อควรทราบ

- (1) การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินหรือผลประโยชน์ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนใน กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จะได้รับการยกเว้นเฉพาะเงินหรือผลประโยชน์ที่คำนวณมาจากเงิน ได้พึงประเมิน ที่ซื้อหน่วยลงทุนที่เป็นไปตามเงื่อนไขเท่านั้น คือ ซื้อไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ และไม่เกิน 500,000 บาท เมื่อรวมกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จ บำนาญข้าราชการ หรือกองทุนสงเคราะห์ ในแต่ละปีภาษี
- (2) กรณีปีภาษี 2551 หากผู้ลงทุนได้เริ่มซื้อหน่วยลงทุนหรือซื้อหน่วยลงทุนเพิ่มเติมระหว่าง 1 ตุลาคม 2551 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2551 เงินหรือผลประโยชน์ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วย ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จะได้รับการยกเว้นเฉพาะเงินหรือผลประโยชน์ที่คำนวณ มาจากเงินได้พึงประเมินที่ซื้อหน่วยลงทุนที่เป็นไปตามเงื่อนไขเท่านั้น คือ ซื้อไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ และไม่เกิน 700,000 บาท เมื่อรวมกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกองทุนสงเคราะห์ ในปีภาษี 2551
- (3) กรณีผู้ลงทุนขายคืนหน่วยลงทุนในส่วนของเงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อ การเลี้ยงชีพที่ได้ซื้อไว้เกินกว่าอัตรากำหนด ไม่ว่าผู้ลงทุนจะถือหน่วยลงทุนนั้นเป็นระยะเวลา เท่าใดก็ตาม หรือขายคืนเมื่อผู้ลงทุนอายุเท่าใดก็ตาม ผู้ลงทุนต้องนำเงิน หรือผลประโยชน์ที่ได้ จากการขายคืนหน่วยลงทุนนั้น ไปรวมกับเงินได้อื่นๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษีเงิน ได้

6. คำเตือน

“การลงทุนในหน่วยลงทุนย่อมมีความเสี่ยงควบคู่ไปกับผลตอบแทน ผลการดำเนินงานในอดีตของกองทุนรวม มิได้เป็นสิ่งยืนยันถึงผลการดำเนินงานในอนาคต ก่อนการตัดสินใจลงทุนควรศึกษาหนังสือชี้ชวนอย่างรอบคอบ”

“สิทธิภาษีที่ผู้ถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพพึงได้รับจะสิ้นสุดลงเมื่อผู้ถือหน่วยลงทุนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุน โดยผู้ถือหน่วยลงทุนจะต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับภายในกำหนดเวลา และหากการชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีดังกล่าวไม่เป็นไปตามกำหนด ผู้ถือหน่วยลงทุนจะต้องชำระเงินเพิ่มและ/หรือเบี้ยปรับตามประมวลรัษฎากรด้วย ทั้งนี้ สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ผู้ถือหน่วยลงทุนจะได้รับ และภาระภาษีที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุนจะเป็นไปตามที่กรมสรรพากรกำหนด ดังนั้น ผู้ลงทุนควรศึกษาเงื่อนไขการลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและคู่มือการลงทุนเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพให้เข้าใจโดยขอคำปรึกษาแนะนำจากศูนย์บริการข้อมูลสรรพากร (RD Call Center) หรือปรึกษากับที่ปรึกษาด้านภาษีโดยตรง(ถ้ามี) ก่อนตัดสินใจลงทุน”

ตัวอย่างประกอบ

ตัวอย่างประกอบ

ตัวอย่างประกอบการพิจารณาว่าผู้ลงทุน (ผู้มีเงินได้) ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ถูกต้องหรือไม่ และเข้าข่ายต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับหรือไม่

ข้อสมมติฐาน ที่ใช้แสดงตัวอย่างข้างทำนี้ คือ เงินลงทุนไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในแต่ละปี สมมติว่าคำนวณได้เท่ากับ 5,000 บาท

1. เงื่อนไขการลงทุนเกี่ยวกับการระงับการซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) เป็นเวลาเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน

ตัวอย่างที่ 1 ผู้ลงทุนระงับการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) เป็นเวลาเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF เพียง 1 กองทุน

<u>ปีที่ลงทุน</u>	<u>เงินลงทุนใน RMF</u>
1	5,000
2	5,000
3	5,000
4	5,000
5	5,000
6	0 (ระงับการลงทุน)
7	0 *(ผิดเงื่อนไข)
8	(ยื่นแบบแสดงรายการชำระคืนภาษี ภายในเดือนมีนาคม)

จากตัวอย่างนี้ ผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน ในปีที่ 7 ระงับการซื้อหน่วยลงทุน RMF เป็นเวลาเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับในช่วง 5 ปีปฏิทินที่ผ่านมา (คือ ปีที่ 2-6) ภายในเดือนมีนาคมของปีที่ 8

ตัวอย่างที่ 2 ผู้ลงทุนระงับการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) เป็นเวลาเกินกว่า 1 ปีติดต่อกัน

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF หลายกองทุน

<u>ปีที่ลงทุน</u>	<u>RMF1</u>	<u>RMF2</u>	<u>RMF3</u>	<u>รวม</u>
1	1,000	2,000	2,000	5,000
2	2,000	1,000	2,000	5,000
3	2,000	2,000	1,000	5,000
4	2,000	1,000	2,000	5,000
5	2,000	2,000	1,000	5,000
6	0	0	0	0 (ระงับการลงทุน)
7	0	0	0	0 *(ผิดเงื่อนไข)

8 (ยื่นแบบแสดงรายการชำระคืนภาษี ภายในเดือนมีนาคม)

จากตัวอย่างนี้ ผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน ในปีที่ 7 ระงับการซื้อหน่วยลงทุน RMF เป็นเวลาเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีของทุกกองทุนที่เคยได้รับในช่วง 5 ปีปฏิทินที่ผ่านมา (คือ ปีที่ 2-6) ภายในเดือนมีนาคมของปีที่ 8

ตัวอย่างที่ 3 กรณีซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) หลายกองทุน ผู้ลงทุนระงับการซื้อหน่วยลงทุน RMF เป็นเวลาเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกันเพียงบางกองทุน โดยขอรวมการซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนที่เหลือในปีนั้น เป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุนขั้นต่ำ 5,000 บาท หรือ 3% ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในปีนั้น

<u>ปีที่ลงทุน</u>	<u>RMF1</u>	<u>RMF2</u>	<u>RMF3</u>	<u>รวม</u>
1	1,000	2,000	2,000	5,000
2	2,000	1,000	2,000	5,000
3	2,000	2,000	1,000	5,000

4	2,000	1,000	2,000	5,000
5	2,000	2,000	1,000	5,000
6	0	3,000	2,000	5,000
7	0	2,000	3,000	5,000

จากตัวอย่างนี้ ผู้ลงทุนปฏิบัติไม่ผิดเงื่อนไขการลงทุน เนื่องจากยอดรวมการลงทุนใน RMF ทุกกองทุนของผู้ลงทุนไม่น้อยกว่า 5,000 บาท หรือไม่น้อยกว่า 3% ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในแต่ละปี

2. เงื่อนไขการลงทุนเกี่ยวกับจำนวนเงินขั้นต่ำ และการชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษี

ตัวอย่างที่ 4 ผู้ลงทุน ซื้อหน่วยลงทุน RMF น้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3% ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในแต่ละปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF เพียง 1 กองทุน

<u>ปีที่ลงทุน</u>	<u>เงินลงทุนใน RMF</u>
1	5,000 (หรือเทียบเท่า 3%)
2	5,000
3	5,000
4	5,000
5	5,000
6	4,000*
7	5,000

จากตัวอย่างนี้ ในปีที่ 6 ผู้ลงทุน ซื้อหน่วยลงทุน 4,000 บาท ซึ่งน้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3 % ของเงินได้พึงประเมิน ผู้ลงทุนไม่สามารถนำไปใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้ จึงเสมือนได้ใช้สิทธิระงับการลงทุนไปแล้ว 1 ปี หากปรากฏว่าในปีที่ 7 ผู้ลงทุนได้ซื้อหน่วยลงทุนครบถ้วนตามเงื่อนไขให้ถือว่าผู้ลงทุนปฏิบัติไม่ผิดเงื่อนไขการลงทุน

ตัวอย่างที่ 5 ผู้ลงทุน ซื้อหน่วยลงทุน RMF น้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3% ของเงินได้ที่ได้รับในแต่ละปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF เพียง 1 กองทุน

<u>ปีที่ลงทุน</u>	<u>เงินลงทุนใน RMF</u>
1	5,000 (หรือเทียบเท่า 3%)
2	5,000
3	5,000
4	5,000
5	5,000
6	4,000*
7	0 หรือ 4,000 *(ผิดเงื่อนไข)
8	(ยื่นแบบแสดงรายการชำระคืนภาษี ภายในเดือนมีนาคม)

จากตัวอย่างนี้ ในปีที่ 6 ผู้ลงทุนซื้อหน่วยลงทุน 4,000 บาท ซึ่งน้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3% ของเงินได้พึงประเมิน ผู้ลงทุนไม่สามารถนำไปใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้ จึงเสมือนหนึ่งได้ใช้สิทธิระงับการลงทุนไปแล้ว 1 ปี ดังนั้น หากปีที่ 7 ไม่มีการซื้อหน่วยลงทุน (0 บาท) หรือลงทุนต่ำกว่าเงื่อนไขการลงทุนอีก จะถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน เนื่องจากมีการระงับการซื้อหน่วยลงทุนเป็นเวลาเกินกว่า 1 ปีติดต่อกัน

ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับในช่วง 5 ปีปฏิทินที่ผ่านมา (คือปีที่ 2-6) ภายในเดือนมีนาคมของปีที่ 8

ตัวอย่างที่ 6 ผู้ลงทุน ซื้อหน่วยลงทุน RMF น้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3% ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในแต่ละปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF หลายกองทุน

<u>ปีที่ลงทุน</u>	<u>RMF1</u>	<u>RMF2</u>	<u>RMF3</u>	<u>รวม</u>
1	1,000	2,000	2,000	5,000
2	2,000	1,000	2,000	5,000
3	2,000	2,000	1,000	5,000
4	2,000	1,000	2,000	5,000

5	2,000	2,000	1,000	5,000
6	1,000	1,000	2,000	4,000 *
7	1,000	2,000	2,000	5,000

จากตัวอย่างนี้ ในปีที่ 6 ผู้ลงทุน ซื้อหน่วยลงทุน RMF หลายกองทุน รวมกันเป็นเงิน 4,000 บาท ซึ่งน้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3% ของเงินได้ ผู้ลงทุนไม่สามารถนำไปใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้ จึงเสมือนหนึ่งได้ใช้สิทธิระงับการลงทุนไปแล้ว 1 ปี แต่หากปรากฏว่า ในปีที่ 7 ผู้ลงทุนได้ซื้อหน่วยลงทุนต่อเนื่องครบถ้วนตามเงื่อนไข ให้ถือว่าผู้ลงทุนปฏิบัติไม่ผิดเงื่อนไขการลงทุน (พิจารณาเช่นเดียวกันกับ ตัวอย่างที่ 4)

ตัวอย่างที่ 7 ผู้ลงทุน ซื้อหน่วยลงทุน RMF น้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3% ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในแต่ละปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF หลายกองทุน

<u>ปีที่ลงทุน</u>	<u>RMF1</u>	<u>RMF2</u>	<u>RMF3</u>	<u>รวม</u>
1	1,000	2,000	2,000	5,000
2	2,000	1,000	2,000	5,000
3	2,000	2,000	1,000	5,000
4	2,000	1,000	2,000	5,000
5	2,000	2,000	1,000	5,000
6	1,000	1,000	2,000	4,000*
7	0	0	0	0 *(ผิดเงื่อนไข)
8	(ยื่นแบบแสดงรายการชำระคืนภาษี ภายในเดือนมีนาคม)			

จากตัวอย่างนี้ ในปีที่ 6 ผู้ลงทุนซื้อหน่วยลงทุนหลายกองทุน รวมกันเป็นเงิน 4,000 บาท ซึ่งน้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3% ของเงินได้ ผู้ลงทุนไม่สามารถนำไปใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้ จึงเสมือนหนึ่งได้ใช้สิทธิระงับการลงทุนไปแล้ว 1 ปี ดังนั้น หากปีที่ 7 ไม่มีการซื้อหน่วยลงทุน (0 บาท) หรือ ลงทุนต่ำกว่าเงื่อนไขการลงทุนอีก จะถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน

ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีในทุกกองทุนที่เคยได้รับในช่วง 5 ปีปฏิทินที่ผ่านมา (คือปีที่ 2-6) ภายในเดือนมีนาคมของปีที่ 8 (พิจารณาเช่นเดียวกันกับตัวอย่างที่ 5)

3. เงื่อนไขการลงทุนเกี่ยวกับการขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ก่อนกำหนด

ตัวอย่างที่ 8 ผู้ลงทุน ขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วน หรือทั้งหมด เมื่อผู้ลงทุนอายุต่ำกว่า 55 ปี บริบูรณ์และผู้ลงทุนได้ถือหน่วยลงทุนใน RMF ไว้เป็นเวลาน้อยกว่า 5 ปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF เพียง 1 กองทุน

<u>อายุผู้ลงทุน</u>	<u>ปีที่ลงทุน</u>	<u>เงินทุนใน RMF</u>
30	1	5,000
31	2	5,000
32	3	5,000
33	4	5,000
34	5	ขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วนหรือทั้งหมด *(ผิดเงื่อนไข)

จากตัวอย่างนี้ ผู้ลงทุนเริ่มซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรกเมื่ออายุ 30 ปี และขายคืนหน่วยลงทุนเมื่ออายุ 34 ปี ถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน ถือหน่วยลงทุน RMF น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก และมีอายุต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์

ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับในช่วง 5 ปีปฏิทินที่ผ่านมา (คือ ปีที่ 1-4) ภายในเดือนมีนาคมของปีที่ 6

ทั้งนี้ ผู้ลงทุนยังต้องนำเงินผลประโยชน์ (Capital Gain) ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุน ไปรวมกับเงินได้อื่นๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษีเงินได้ด้วย

ตัวอย่างที่ 9 ผู้ลงทุน ขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วน หรือทั้งหมด เมื่อผู้ลงทุนมีอายุต่ำกว่า 55 ปี บริบูรณ์ โดยผู้ลงทุนได้ถือหน่วยลงทุนใน RMF ไว้เป็นเวลามากกว่า หรือเท่ากับ 5 ปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF เพียง 1 กองทุน

<u>อายุผู้ลงทุน</u>	<u>ปีที่ลงทุน</u>	<u>เงินทุนใน RMF</u>
30	1	5,000
31	2	5,000
32	3	5,000
33	4	5,000
34	5	5,000
35	6	5,000
36	7	ขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วนหรือทั้งหมด * (ผิดเงื่อนไข)

จากตัวอย่างนี้ ผู้ลงทุนเริ่มลงทุนเมื่ออายุ 30 ปี และขายคืนหน่วยลงทุนเมื่ออายุ 36 ปี ถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน ผู้ลงทุนมีอายุต่ำกว่า 55 ปี บริบูรณ์

ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับในช่วง 5 ปี ปฏิทินที่ผ่านมา (คือ ปีที่ 2-6) ภายในเดือนมีนาคมของปีที่ 8 โดยกรมสรรพากรอาจตีความให้ผู้ลงทุนนำเงินผลประโยชน์ (Capital Gain) ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุน ไปรวมกับเงินได้อื่นๆที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษีเงินได้ด้วย

ตัวอย่างที่ 10 ผู้ลงทุน ขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วน หรือทั้งหมด เมื่อผู้ลงทุนมีอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 55 ปี บริบูรณ์ แต่ผู้ลงทุนได้ถือหน่วยลงทุนใน RMF ไว้เป็นเวลาน้อยกว่า 5 ปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF เพียง 1 กองทุน

<u>อายุผู้ลงทุน</u>	<u>ปีที่ลงทุน</u>	<u>เงินทุนใน RMF</u>
52	1	5,000
53	2	5,000
54	3	5,000
55	4	5,000

จากตัวอย่างนี้ ผู้ลงทุนเริ่มลงทุนเมื่ออายุ 52 ปี และขายคืนหน่วยลงทุนเมื่ออายุ 56 ปี ถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน เนื่องจากผู้ลงทุนได้ถือหน่วยลงทุนไว้เป็นเวลาน้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก แม้ว่าผู้ลงทุนจะมีอายุครบ 55 ปีบริบูรณ์แล้วก็ตาม ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับในช่วง 5 ปีปฏิทินที่ผ่านมา (คือ ปีที่ 1-4) ภายในเดือนมีนาคมของปีที่ 6

ทั้งนี้ ผู้ลงทุนยังต้องนำเงินผลประโยชน์ (Capital Gain) ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุน ไปรวมกับเงินได้อื่นๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษีเงินได้ด้วย

ตัวอย่างที่ 11 ผู้ลงทุน ขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วน หรือทั้งหมด เมื่อผู้ลงทุนอายุต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์ และผู้ลงทุนได้ถือหน่วยลงทุนไว้เป็นเวลามากกว่า หรือเท่ากับ 5 ปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF หลายกองทุน

<u>ปีที่ลงทุน</u>	<u>RMF1</u>	<u>RMF2</u>	<u>RMF3</u>	<u>รวม</u>	<u>RMF2 + RMF3</u>
1	1,000	2,000	2,000	5,000	4,000
2	2,000	1,000	2,000	5,000	3,000
3	2,000	2,000	1,000	5,000	3,000
4	2,000	1,000	2,000	5,000	3,000
5	2,000	2,000	1,000	5,000	3,000
6	2,000	2,000	1,000	5,000	3,000
7	ขายคืนหน่วยลงทุนใน RMF 1 บางส่วน หรือทั้งหมด * (คิดเงื่อนไข)				

จากตัวอย่างนี้ ในปีที่ 7 ผู้ลงทุนขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วน หรือทั้งหมดจากกองทุน RMF 1 เมื่อผู้ลงทุนอายุต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์ ถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีของเงินลงทุนในกองทุน (RMF1 RMF2 และ RMF3) ที่เคยได้รับในช่วง 5 ปี ปฏิทินที่ผ่านมา (คือ ปีที่ 2-6) ภายในเดือนมีนาคมของปีที่ 8 โดยกรมสรรพากรอาจตีความให้ผู้ลงทุนนำเงินผลประโยชน์ (Capital Gain) ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุน ไปรวมกับเงินได้อื่นๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษีเงินได้ด้วย